

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

lietai 174/2015/FOR par Komisijas iespējamo izmeklēšanas pienākuma neizpildīšanu attiecībā uz interešu konfliktu sakarā ar ziņojumu par uzņēmuma Poly Implant Prosthesis (PIP) krūšu implantu izņemšanas drošumu

Lēmums

Lieta 174/2015/FOR - Uzākta {0} 26/02/2015 - Lēmums par {0} 27/10/2015 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Iestāžu atrisinātas lietas) |

Šī izmeklēšana attiecas uz Eiropas Komisijas zinātniskās komitejas locekļa iespējamo interešu konfliktu, sagatavojot ziņojumu par *PIP* krūšu implantu izņemšanas riskiem.

Jau 2010. gadā tika atklāts, ka kopš 2001. gada Francijas medicīnisko ierīču uzņēmums *PIP* ir nelegāli ražojis un pārdevis krūšu implantus, kas pildīti ar rūpnieciskās kategorijas silikonu, nevis medicīniskās kategorijas silikonu. *PIP* skandāla rezultātā šos implantus aizliedza un uzņēmuma vadītāju apcietināja. Tiek lēsts, ka visā pasaulē *PIP* skandāla rezultātā cietējas ir 400 000 sievietes.

Eiropas Komisija 2012. gadā lūdza tās iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātnisko komiteju sagatavot ziņojumu par *PIP* krūšu implantu drošumu, pievēršot īpašu uzmanību, vai Komisijai vajadzētu ieteikt preventīvu *PIP* implantu ķirurģisku izņemšanu.

Sūdzības iesniedzēja NVO, kas pārstāv *PIP* skandāla upurus, puda neapmierinātību ar dažādiem zinātniskās komitejas 2014. gada ziņojuma secinājumiem. Tā apgalvoja, ka vienam no darba grupas locekļiem, kurš palīdzēja Komisijas Zinātniskajai komitejai, bijis interešu konflikts un viņš nav drīkstējis piedalīties ziņojuma sagatavošanā. Tādējādi tika lūgts ziņojumu atsaukt. Pašreizējā izmeklēšana attiecas tikai uz iespējamā interešu konflikta jautājumu. Nav runas par ziņojuma zinātniskajiem secinājumiem.

Ombude ir izmeklējusi iespējamo interešu konfliktu un noskaidrojusi, ka attiecīgais eksperts sākotnēji nav paziņojis par visām savām interešu jomām. Tomēr, kad Komisija lūdza viņam

sniegt attiecīgo informāciju, kas liecinātu, ka interešu konflikts nepastāv, eksperts to ir darījis. Ombude secināja, ka pēc papildus iesniegtās informācijas izskatīšanas Komisijas uzskats par eksperta interešu konflikta neesamību ir bijis pamatots.

Tomēr ombude konstatēja, ka sūdzības iesniedzējas bažām ir bijis pamats, atklājot, ka Komisijai sākotnēji nav bijis vajadzīgās informācijas, lai pārliecinātos par eksperta neatkarību. Tādēļ ombude sniedza Komisijai ieteikumus šādas informācijas vākšanas un analīzes procesa uzlabošanai.

Sūdzības priekšvēsture

1. Sūdzības iesniedzējs ir grupa, PIP rīcības kampaņa, kuras mērķis ir aizsargāt sievietes, kas cietušas no Poly Implant Prothèse krūšu implantu skandāla. Poly Implant Prothèse jeb PIP bija Francijas uzņēmums, kas ražoja silikona gēla krūšu implantus. 2010. gadā tika atklāts, ka kopš 2001. gada tā ir nelikumīgi ražojusi un pārdevusi krūšu implantus, kas izgatavoti no rūpnieciskās kvalitātes silikona, nevis no medicīniskas kvalitātes silikona. Tiek lēsts, ka PIP implanta skandālā ir cietušas 400000 sievietes visā pasaulē.

2. Sūdzība attiecas uz ziņojumu par PIP implantu riskiem, ko sagatavoja Eiropas Komisijas iespējamo un jaunatklāto risku zinātniskā komiteja (SCENIHR) [1]. SCENIHR ir daļa no zinātnisko komiteju padomdevējas struktūras, kas izveidota, lai konsultētu Komisiju patērētāju drošības, sabiedrības veselības un vides jomā. SCENIHR sastāvā ir 14 locekļi. Katram pētījuma tematam tā izveido darba grupu, kuras sastāvā ir viens SCENIHR loceklis un ārējie eksperti. Pēc Komisijas, konkrētāk, Veselības un pārtikas nekaitīguma ģenerāldirektorāta (DG SANCO) [2] pieprasījuma, 2012. gadā tika izveidota darba grupa PIP implantu drošuma pārbaudei. Tajā īpaša uzmanība tika pievērsta tam, vai tai būtu jāiesaka profilaktiska PIP implantu ķirurģiska izņemšana.

3. Sūdzības iesniedzējs 2014. gada 7. maijā nosūtīja vēstuli SANCO ĢD, informējot to par PIP darba grupas locekļa "uzticēšanās pārkāpumu". Tā norādīja, ka viens no darba grupas ārējiem ekspertiem savā Komisijai iesniegtajā interešu deklarācijā nav paziņojis, ka viņam pieder biomedicīnas uzņēmums un ka viņa pētījumus finansē no daudznacionālu patēriņa preču. Sūdzības iesniedzējs apgalvoja, ka šīs intereses ir saistītas ar dažu PIP implantos atrodamo ķīmisko vielu toksikoloģisko noteikšanu. Tādēļ tā lūdza ekspertu svītrot no darba grupas. Komisija atbildēja, ka tā izskatīs šo informāciju.

4. SCENIHR galīgais atzinums par PIP implantu drošumu tika publicēts dažas dienas vēlāk. Tās konstatējumi būtībā bija tādi, ka ar PIP implantiem saistītie riski nepamato ķirurģiskās izņemšanas risku, izņemot gadījumus, kad implantā jau bija plīsums vai noplūde [3].

5. Drīz pēc tam sūdzības iesniedzējs rakstīja Komisijai, kritizējot to par galīgā atzinuma publicēšanu, neraugoties uz bažām par vienu no ārējiem ekspertiem, kas strādāja pie galīgā atzinuma, neatkarību. Tā lūdza Komisiju atsaukt galīgo atzinumu un pilnībā izmeklēt attiecīgā

eksperta neatkarību. Savā replikā Komisija norādīja, ka tā ir izvērtējusi šo apgalvojumu un konstatējusi, ka eksperts nav interešu konfliktā. Tāpēc tā nekonstatēja iemeslu atzinuma atsaukšanai.

6. Pēc tam sūdzības iesniedzējs 2014. gada septembrī tikās ar Komisiju. Tas arī uzrakstīja vēlreiz. Tā norādīja, ka SCENIHR nav proaktīvi publicējusi eksperta interešu deklarāciju. Tā arī norādīja, ka eksperts nav paziņojis par savu saikni ar dažiem uzņēmumiemdažādas valsts regulatīvās iestādes un asociācijas. Tā piebilda, ka pētījumi, kas veikti universitātē, kur viņš strādā par profesoru, ir izmantoti, lai atbalstītu pieteikumu par krūšu implantu licencēšanu pagātnē. Tāpēc sūdzības iesniedzējs atkātoja savu argumentu, ka PIP implantu ķīmiskā toksiskuma noteikšana bija saistīta ar viņa finansiālajām interesēm.

7. Pēc tam sūdzības iesniedzējs vērsās pie ombuda.

Izmeklēšana

8. Ombuds sāka izmeklēšanu par sūdzību un konstatēja šādu apgalvojumu un prasību:

Apgalvojums:

Komisija nav nodrošinājusi, ka nepastāv interešu konflikti saistībā ar ekspertu, kas sniedz konsultācijas iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma zinātniskajai komitejai (SCENIHR).

Apgalvojums:

Komisijai būtu jānodrošina SCENIHR neatkarība.

9. Izmeklēšanas gaitā ombuda dienesti pārbaudīja Komisijas lietas. Sūdzības iesniedzējam tika nosūtītas lietas, kas nebija marķētas kā konfidenciālas, kā arī Ombuda dienestu sākotnējie secinājumi par pārbaudītajiem dokumentiem. Šis sākotnējais secinājums bija tāds, ka Komisija nav pieļāvusi administratīvu kļūmi. Sūdzības iesniedzējs iesniedza apsvērumus par pārbaudes ziņojumu, papildu dokumentiem un sākotnējiem secinājumiem. Tā arī sniedza ombudam papildu informāciju. Ombuds neuzskatīja par vajadzīgu lūgt Komisiju sniegt atzinumu par šo apgalvojumu.

Apgalvojums par interešu konfliktu saistībā ar ekspertu, kas konsultē SCENIHR

Ombudam iesniegtie argumenti

10. Savos apsvērumos par pārbaudes ziņojumu sūdzības iesniedzējs atkātoja savu viedokli, ka

eksperts nav paziņojis visas savas intereses, proti, savas saiknes ar vairākiem uzņēmumiem, tostarp savu biomedicīnas uzņēmumu. Turklāt viņš neesot paziņojis par savu lomu dažādās valsts iestādēs. Sūdzības iesniedzējs piebilda, ka universitātei, kurā eksperts strādāja, ir saikne ar krūšu implantu ražošanas nozari, jo tās pētījumi tika izmantoti, lai pamatotu licences pieprasījumu Cereplas/Cereform krūšu implantu pārdošanai Austrālijā.

11. Sūdzības iesniedzējs arī apgalvoja, ka galīgais atzinums ir kļūdains un tajā trūkst secinājumu par konkrētiem cikliskajiem siloksāniem (piemēram, D4 [4]), kas atrodas PIP implantos. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka, lai gan šīs ķīmiskās vielas ir toksiskas, SCENIHR atzinumā, iespējams, netika ņemta vērā to toksicitāte. Sūdzības iesniedzējs šajā ziņā arī norādīja, ka attiecīgajam ekspertam bija saikne ar dažiem patēriņa preču uzņēmumiem, kas lobē ietekmēt D4 un citu ciklisko siloksānu regulējumu.

12. Sūdzības iesniedzējs arī atkārtoja savas vispārējās domstarpības par zinātniskajiem secinājumiem, kas izklāstīti SCENIHR galīgajā atzinumā.

Ombuda novērtējums

13. Ombuds pilnībā izprot to sieviešu bailes, satraukumu un neapmierinātību, kuras cietušas no PIP implantiem. Viņa arī uzskata, ka sūdzības iesniedzēja kampaņa šo cietušo interešu aizsardzībai ir ārkārtīgi svarīga. Viņa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs sarakstē ar Komisiju puda daudzas pamatotas bažas, jo viens no tiem ir SCENIHR neatkarība.

14. Ombuds vispirms norāda, ka Komisija sarakstē ar sūdzības iesniedzēju apgalvoja, ka eksperta, kura neatkarība tika apstrīdēta, loma bija neliela un ka tas kopā ar gan darba grupas, gan SCENIHR koleģiālo raksturu bija aizsardzības pasākums, kas palīdzēja mazināt iespējamus interešu konfliktus.

15. Ombuds uzsver, ka jebkuras darba grupas neatkarību var garantēt tikai tad, ja nav šaubu par katra darba grupas locekļa, tostarp **katra ārējā eksperta, neatkarību**. Šādu personu neatkarība ir ārkārtīgi svarīga, ņemot vērā SCENIHR lomu, lai novērtētu jaunus un nesen apzinātos riskus cilvēku veselībai, un ņemot vērā to, ka zinātnisko ekspertu loma ir minētā lēmumu pieņemšanas procesa galvenais elements. Tas ir atspoguļots attiecīgajā reglamentā, saskaņā ar kuru gan SCENIHR locekļi, gan ārējie eksperti “*apņemas rīkoties neatkarīgi no jebkādas ārējas ietekmes*.” [5] Lai gan šie komentāri attiecas uz visām šādām zinātniskām darba grupām, tie ir īpaši svarīgi jomās, kurās šādu grupu darbs būtiski ietekmē pilsoņu intereses. SCENIHR bieži tiek uzticēts sniegt atzinumus par ļoti jutīgiem un svarīgiem jautājumiem, jo viens no tiem ir PIP implantu drošums. Tādējādi ombuds ir pārliecināts, ka SCENIHR un tā darba grupu neatkarības, pārredzamības un pārskatatbildības uzlabošana palielinātu sabiedrības uzticēšanos SCENIHR darbam. Tāpat ir sagaidāms, ka jebkādas neveiksmes šajā jomā var radīt sabiedrības neuzticēšanos un pat bailes.

Par apgalvoto interešu konfliktu

16. Sūdzības iesniedzējs dažas dienas pirms galīgā atzinuma publicēšanas informēja Komisiju par savām bažām attiecībā uz vienu no ekspertiem, kas piedalījās galīgā atzinuma sagatavošanā, neatkarību. Komisija interesējās par šo jautājumu un informēja sūdzības iesniedzēju par savu nostāju šajā jautājumā tikai pēc tam, kad galīgais atzinums jau bija publicēts. Ņemot vērā galīgā atzinuma priekšmeta svarīgumu un sensitivitāti, kā arī sūdzības iesniedzēja leģitīmās bažas, ombuds pauž nožēlu par to, ka Komisija neuzskatīja par lietderīgu atlikt galīgā atzinuma publicēšanu līdz brīdim, kad tā būs pārbaudījusi attiecīgo ekspertu neatkarību un informējusi sūdzības iesniedzēju par savu nostāju šajā jautājumā.

17. Pēc sazināšanās ar ekspertu, lai lūgtu viņam izteikt viedokli par sūdzības iesniedzēja bažām, Komisija norādīja, ka eksperts patiešām veica neregulāru konsultāciju darbu kopā ar viņa darbu lielā universitātē. Tomēr Komisija 2014. gada 17. jūlija vēstulē norādīja, ka viņš nekad nav konsultējies ne par PIP krūšu implantiem, ne par kādu citu krūšu implantu modeli vai izgatavošanu. Tā piebilda, ka viņš nekad nav veicis konsultācijas par silikāniem vai siloksāniem. Turklāt attiecībā uz viņa saikni ar daudznacionālu patēriņa preci, kas finansēja pētījumus, kurus veica eksperta universitātes departamentā, Komisija norādīja, ka “*pētījumi bija vērsti uz alerģisko dermatītu un nav saistīti ar PIP krūšu implantiem, citiem krūšu implantiem, silikāniem vai siloksāniem*”.

18. Ombuds ir pārbaudījis Komisijas lietas un var apstiprināt, ka iepriekš minētajā informācijā patiešām ir apkopots eksperta un Komisijas sarakstes saturs. Īsumā, sarakste starp Komisiju un ekspertu ziņojumiem, ka eksperts **nekad nav strādājis pie PIP vai cita veida krūšu implantiem nevienai privātai struktūrai**. Tādēļ viņa darbu pie SCENIHR galīgā atzinuma nevarēja ietekmēt nekādi finansiāli vai citi stimuli **no uzņēmumiem krūšu implantu nozarē**.

19. Sūdzības iesniedzējs ir arī paudis šaubas par eksperta neatkarību attiecībā uz konsultāciju sniegšanu par PIP krūšu implantos atrasto specifisko ķīmisko vielu, proti, D4 un citu ciklisko siloksānu, toksiskumu. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka eksperts ir sniedzis konsultāciju pakalpojumus starptautiskiem uzņēmumiem, kas ražo kosmētikas līdzekļus. Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka šie uzņēmumi lobēja D4 un citu ciklisko siloksānu klasificēšanu par netoksiskiem un nebīstamiem. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka eksperta iepriekš veiktais darbs šajos uzņēmumos ietekmēja viņa spēju sniegt neatkarīgus padomus par PIP implantos esošo ciklisko siloksānu toksiskumu.

20. Ombude norāda, ka viņa nav saskatījusi pierādījumus tam, ka eksperts būtu sniedzis konsultācijas nevienam kosmētikas uzņēmumam par konkrēto ciklisko siloksānu jautājumu. Ombuds nav arī saskatījis pierādījumus, ka eksperts būtu sniedzis padomu nevienam uzņēmumam, kas ražo vai izmanto cikliskos siloksānus.

21. Attiecībā uz eksperta saikni ar patēriņa preču uzņēmumu, kas finansē viņa universitātes pētījumus, ir jānorāda, ka šīs attiecības ir daudz mazāk tiešas nekā viņa konsultāciju darbs uzņēmumos, jo finansējumu saņem universitāte, kurā viņš strādā, nevis tieši. Katrā ziņā nav pierādījumu, ka attiecīgais uzņēmums ražo vai tirgo siloksānus.

22. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka uzņēmums, kas finansē universitātes pētījumus, ir “Cosmetics Europe group” dalībnieks, pat ja tas pats neražo vai netirgo siloksānus [6]. Sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka šī grupa ir ieinteresēta atzīt siloksānus par toksiskiem. Tomēr ombuds norāda, ka šī grupa ir plaša jumta grupa, kas pārstāv vairāk nekā 4000 dažāda lieluma uzņēmumu un apvienību kosmētikas un ķermeņa kopšanas nozarē. Tas, ka daži no šiem citiem 4000 uzņēmumiem varētu ražot vai tirgot siloksānus, nekādā veidā nenozīmē, ka uzņēmumam, kas finansē eksperta universitātes pētījumus, ir interese par siloksāniem. Turklāt šis fakts nekādā veidā nenozīmē, ka eksperta neatkarība tika apdraudēta, šim uzņēmumam finansējot viņa universitāti.

23. Noslēgumā ombuds neatrod pamatu apšaubīt Komisijas viedokli par eksperta neatkarību.

Ārējo ekspertu pienākums deklarēt visas savas intereses

24. Neraugoties uz šo secinājumu, kas izklāstīts šī sprieduma 24. punktā, ombudam ir nopietnas bažas par Komisijas vispārējo pieeju jautājumā par ekspertu interešu apliecināšanu.

25. Ir svarīgi skaidri nošķirt **pienākumu deklarēt intereses** un **pienākumu deklarēt interešu konfliktus**. Protams, ekspertam būtu jāinformē Komisija, ja viņš uzskata, ka kāda no viņa interesēm varētu radīt interešu konfliktu. Tomēr vērtējumu par to, vai personas intereses varētu radīt interešu konfliktu, **nekādā gadījumā nevajadzētu atstāt tikai tās personas ziņā, kuras neatkarība tiek rūpīgi pārbaudīta**. Paļaujoties tikai uz pašnovērtējuma sistēmu, nekad nevar garantēt ekspertu neatkarību. Komisijas vērtējums var būt rūpīgs un uzticams tikai tad, ja attiecīgajam ekspertam tiek lūgts **iesniegt pilnīgu savu interešu sarakstu**, lai Komisija varētu paust viedokli par to, vai kāda no šīm interesēm rada interešu konfliktu. Ja Komisija nepieprasa pārbaudītajai personai atklāt **visas savas intereses**, Komisija nevarēs paust viedokli par to, vai kāda no šīm interesēm rada interešu konfliktu.

26. Šo viedokli apstiprina attiecīgais reglaments. Tajos norādīts, ka *“zinātniskie padomdevēji un ārējie eksperti, piekrītot piedalīties kādā no padomdevējas struktūras darbībām, rakstiski iesniedz īpašu interešu deklarāciju”* [7]. Reglamentā ir prasīts atklāt informāciju par **interesēm**, nevis **interešu konfliktiem**. Noteikumi īpaši ilustrē atšķirību starp abām kategorijām, norādot, ka *“deklarētās intereses automātiski netiek uzskatītas par tādām, kas rada interešu konfliktu”* [8]. Tāpat reglamentā arī noteikts, ka ārējiem ekspertiem ir *“pastāvīgs pienākums pirms jebkādas darbības, situācijas, apstākļa vai cita fakta, kas, iespējams, ietver tiešas vai netiešas intereses (..) uzsākšanas, deklarēt, lai Zinātniskā komiteja un/vai Komisija varētu noteikt tās intereses, kuras varētu uzskatīt par tādām, kas ietekmē locekļa, padomdevēja vai ārējā eksperta neatkarību”* [9].

27. Neraugoties uz Reglamenta skaidrību, šķiet, ka attiecīgais eksperts šajā lietā nebija pietiekami informēts par nepieciešamību paziņot visas savas intereses. Pamatojoties uz iepriekš minēto, ombuds ierosina Komisijai apsvērt iespēju pārstrādāt savas pašreizējās pamatnostādnes par interešu deklarācijām [10], lai nodrošinātu, ka ekspertiem ir pat skaidrāk jāapliecina **visas intereses**, nevis tikai tās intereses, kuras, pēc ekspertu domām, radītu

interesešu konfliktus, tādējādi nodrošinot, ka Komisija var rūpīgi novērtēt ekspertu neatkarību.

Papildu apsvērumi

28. Sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā un apsvērumos skaidri norādīja, ka nepiekrīt daudziem galīgā atzinuma aspektiem. Sūdzības iesniedzējs jau ir informēts, ka ombuds nevar ieņemt nostāju zinātnes jautājumā, izņemot gadījumus, kad pieļauta kļūda vērtējumā, kas bija tik acīmredzama, lai būtu acīmredzama nespeciālistam. Ombuds nekonstatēja šādas acīmredzamas kļūdas un secināja, ka nav pietiekama pamata sākt izmeklēšanu par šo konkrēto jautājumu.

29. Tomēr, ņemot vērā jautājuma, kas aplūkots galīgajā atzinumā, sensitivitāti, ombuds mudina Komisiju rūpīgi sekot iespējamajiem jaunajiem zinātniskajiem datiem šajā konkrētajā jomā, lai nodrošinātu, ka tās nostāja ir pēc iespējas precīzāka un atjaunināta.

Secinājums

Pamatojoties uz šīs sūdzības izmeklēšanu, ombuds slēdz to ar šādiem secinājumiem un papildu piezīmēm:

Komisija, iztaujājot sūdzības iesniedzēja bažas, ir pārbaudījusi, ka nepastāv interesešu konflikts, un tādējādi ir atrisinājusi šo jautājumu.

Sūdzības iesniedzējs un Komisija tiks informēti par šo lēmumu.

Papildu piezīmes

Komisijai būtu jāpārbauda gan SCENIHR locekļu, gan ārējo ekspertu neatkarība, to iecelšanas brīdī pamatojoties uz pilnīgu interesešu deklarāciju.

SCENIHR locekļu un ārējo ekspertu interesešu deklarāciju saturs **nedrīkst būt atšķirīgs.**

Komisijai būtu jāpieprasa ārējiem ekspertiem sniegt “rakstisku deklarāciju, kurai ir plaša darbības joma un kurā aprakstītas visas intereses, kas varētu radīt konfliktu”.

Tādi paši principi būtu jāpiemēro Patērētāju drošības zinātniskajai komitejai (SCCS) un Veselības un vides apdraudējuma komitejai (SCHER).

Komisijai būtu jāturpina izvērtēt jaunus zinātniskos datus par PIP implantu drošumu.

Emily O'Reilly

27/10/2015

[1] Ar Komisijas 2008. gada 5. septembra Lēmumu 2008/721/EK tika izveidota zinātnisko komiteju un ekspertu padomdevēja struktūra, lai konsultētu Komisiju patērētāju drošības, sabiedrības veselības un vides jomā. Viena no komitejām ir SCENIHR, kas nodarbojas ar jautājumiem, kas saistīti ar jauniem vai no jauna identificētiem veselības un vides riskiem.

[2] ĢD SANCO 2015. gadā tika pārdēvēts par SANTE ĢD.

[3] SCENIHR galīgo atzinumu par poli Implant Prothèse (PIP) silikona krūšu implantu drošumu var atrast šeit:

http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/emerging/docs/scenihr_o_043.pdf [Saite]

[4] Oktametilciklotetrasiloksāns jeb D4 ir organosilīcija savienojums. Tas ir bezkrāsains viskozs šķidrums.

[5] Patērētāju drošības, veselības un vides apdraudējuma zinātniskās komitejas (SCHER) un iespējamā un jaunatklātā veselības apdraudējuma (SCENIHR) zinātnisko komiteju reglaments, 18. punkts, pieejams tīmekļa vietnē:

http://ec.europa.eu/health/scientific_committees/docs/rules_procedure_2013_en.pdf [Saite].

Jautājums par to ekspertu neatkarību, kuri ir aicināti sniegt konsultācijas šādām specializētām zinātniskām komitejām, piemēram, SCCS, SCHER un SCENIHR, būtu jānošķir no jautājuma par ekspertiem, kas ietilpst ekspertu grupās, kuras palīdz Komisijai izstrādāt ES tiesību aktus un politiku. Lai gan ekspertiem, kas iecelti, lai palīdzētu SCENIHR, jābūt neatkarīgiem un tādējādi tiem nevajadzētu būt kādas konkrētas nozares “pārstāvim”, eksperti, kas iecelti ekspertu grupās, var būt no nozaru interesēm un strādāt ar tām, piemēram, nozares pārstāvji un specializētas NVO. Jautājums, kas rodas saistībā ar šādām “ekspertu grupām”, ir par to, vai šādu grupu sastāvs ir pietiekami līdzsvarots un pārredzams, lai nodrošinātu, ka tajās dominē korporatīvās intereses vai citas nozaru intereses. Skatīt

<http://www.ombudsman.europa.eu/en/press/release.faces/en/58870/html.bookmark> . [Saite]

[6] Šīs grupas tīmekļa vietne ir <https://www.cosmeticseurope.eu> [Saite]

[7] Reglamenta 20. punkts.

[8] Reglamenta II pielikuma 5. punkts.

[9] Reglamenta 21. punkts.

[10] Reglamenta II pielikums.